Ročník 1987

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA	SLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 24 Vydána dne 23. prosince 1987 Cena Kčs 2,60

OBSAH:

106. Zákon o mateřském příspěvku (úplné znění, jak vyplývá ze změn a doplnění)

107. Zákon České národní rady o státním rozpočtu České socialistické republiky na rok 1988

108. Zákon České národní rady o působnosti orgánů veterinární péče České socialistické republiky

109. Zákon Slovenskej národnej rady o štátnom rozpočte Slovenskej socialistickej republiky na rok 1988

110. Zákon Slovenskej národnej rady o pôsobnosti orgánov veterinárnej starostlivosti Slovenskej socialistickej republiky

111. Nařízení vlády Československé socialistické republiky o dodatkovém odvodu k odčerpání dočasně volných zdrojů ze zisku v roce 1988

112. Nařízení vlády Československé socialistické republiky o dodatkovém odvodu za ztráty způsobené nejakostní výrobou

113. Vyhláška ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky o podnikové veterinární službě

114. Vyhláška ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky, kterou se upravuje poskytování podpor a náhrad při zdolávání nákaz a jiných hromadných onemocnění zvířat a určují bezplatné odborné veterinární činnosti

115. Vyhláška Ministerstva poľnohospodárstva a výživy Slovenské socialistické republiky o podnikovej veterinárnej službe

116. Vyhláška Ministerstva poľnohospodárstva a výživy Slovenské socialistické republiky, ktorou sa upravuje poskytovanie podpôr a náhrad pri zdolávaní nákaz a iných hromadných ochorení zvierat a určujú bezplatné odborné veterinárne činnosti

Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů

106

PŘEDSEDNICTVO FEDERÁLNÍHO SHROMÁŽDĚNÍ

vyhlašuje

úplné znění zákona ze dne 8. října 1971 č. 107 Sb., o mateřském příspěvku, jak vyplývá ze změn a doplnění provedených zákonným opatřením předsednictva Federálního shromáždění ze dne 27. ledna 1982 č. 8 Sb., zákonem ze dne 13. listopadu 1984 č. 110 Sb. a zákonem ze dne 23. června 1987 č. 50 Sb.

ZÁKON

o mateřském příspěvku

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Účel zákona

V zájmu zlepšení populačního vývoje se poskytuje ženám, jestliže se věnují péči o děti a nemají v této době příjem z pracovní činnosti, mateřský příspěvek podle dalších ustanovení tohoto zákona.

Podmínky nároku a doba poskytování mateřského příspěvku

§ 2

(1) Ženě náleží mateřský příspěvek na dítě do jednoho roku věku.

(2) Ženě náleží mateřský příspěvek na dítě do dvou let věku, jde-li o dítě narozené před 1. lednem 1988, a na dítě do tří let věku, jde-li o dítě narozené po 31. prosinci 1987, jestliže

a) pečuje ještě o další dítě ve věku do skončení povinné školní docházky nebo o dítě ve věku do 26 let, které se soustavně připravuje na budoucí povolání studiem nebo předepsaným výcvikem,[1]) anebo je invalidní a vyžaduje stálou péči, nebo

b) jde o invalidní dítě, které vyžaduje stálou péči, nebo

c) jde o dítě, které převzala do trvalé péče nahrazující mateřskou péči, nebo

d) jde o ženu svobodnou, ovdovělou, rozvedenou nebo z jiných vážných důvodů osamělou, která nežije s druhem, nebo

e) jde o ženu, jejíž manžel se soustavně připravuje na budoucí povolání studiem nebo předepsaným výcvikem,[1]) anebo je poživatelem invalidního důchodu a není výdělečně činný.

(3) Nárok na mateřský příspěvek podle předchozích odstavců má žena jen tehdy, jestliže

a) celodenně a řádně pečuje o dítě, na něž náleží mateřský příspěvek, pokud se před jeho narozením podrobovala pravidelné péči o těhotné ženy ve zdravotnických zařízeních, dítě jé státním občanem Československé socialistické republiky a žije na jejím území a

b) řádně pečuje o všechny další děti [odstavec 2 písm. a)] a tyto děti žijí na území Československé socialistické republiky.

§ 3

Dítětem se pro účely tohoto zákona rozumí vlastní dítě ženy nebo dítě, které žena převzala do trvalé péče nahrazující mateřskou péči. Za dítě převzaté do trvalé péče nahrazující mateřskou péči se považuje dítě osvojené, dítě, jež bylo převzato do této péče na základě rozhodnutí příslušného orgánu, dítě, jehož matka zemřela, a dítě manžela, které mu bylo svěřeno do výchovy rozhodnutím soudu.

§ 4

(1) Mateřský příspěvek se poskytuje, jen jestliže žena v době péče o dítě nemá nárok na mzdu (plat, pracovní odměnu, jiný příjem z výdělečné činnosti) ani nepobírá peněžité dávky nemocenského pojištění (zabezpečení v nemoci, zabezpečení matky a dítěte, nemocenské péče v ozbrojených silách) nahrazující mzdu ani příspěvek před nástupem nového zaměstnání,[2]) příspěvek před umís-

[1]) § 1 a 2 vyhlášky Ústřední rady odborů č. 95/1968 Sb., o poskytování přídavků na děti v nemocenském pojištění, ve znění vyhlášky Ústřední rady odborů č. 78/1984 Sb.

[2]) Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 74/1970 Sb., kterou se upravuje uvolňování, umísťování a hmotné zabezpečení pracovníků v souvislosti s prováděním racionalizačních a organizačních opatření, ve znění vyhlášky č. 128/1975 Sb. a vyhlášky č. 4/1979 Sb.

těním do zaměstnání[3]) nebo příspěvek po dobu přípravy pro povolání.[4])

(2) Jestliže však žena pobírá nemocenské, peněžitou pomoc v mateřství nebo příspěvek před nástupem nového zaměstnání, příspěvek před umístěním nebo příspěvek po dobu přípravy pro povolání částkou, která je nižší, než by činil mateřský příspěvek, a žena jinak splňuje ostatní podmínky nároku na mateřský příspěvek, poskytuje se jí mateřský příspěvek ve výši rozdílu mezi tímto příspěvkem a uvedenou dávkou, popřípadě příspěvkem před nástupem nového zaměstnání, příspěvkem před umístěním do zaměstnání nebo příspěvkem po dobu přípravy pro povolání.

(3) Jde-li o ženu neprovdanou, ovdovělou, rozvedenou nebo z jiných vážných důvodů osamělou, která nežije s druhem, náleží mateřský příspěvek, i když je žena výdělečně činná, jestliže dítě, na něž náleží mateřský příspěvek, nemohlo být z vážných důvodů umístěno v jeslích (v mateřské škole) a žena mu po dobu výkonu zaměstnání (pracovní činnosti) jinak zajistila na svůj náklad potřebnou péči jinou osobou, než jsou rodiče nebo prarodiče otce nebo matky dítěte.

§ 5

(1) Jestliže se mateřský příspěvek poskytuje podle § 2 odst. 2 písm. a), náleží nejdéle do dne, kdy dítě dosáhlo věku dvou nebo tří let, i když po porodu tohoto dítěte další dítě zemřelo, ukončilo povinnou školní docházku nebo přípravu na budoucí povolání, dosáhlo věku 26 let, přestalo být invalidní nebo odpadla potřeba stálé péče o ně.

(2) Je-li dítě, na něž se poskytuje mateřský příspěvek, nebo žena ze zdravotních důvodů v ústavním ošetřování po dobu delší než tři měsíce, mateřský příspěvek se počínaje čtvrtým měsícem neposkytuje. Příslušný orgán (§ 11) může však ze závažných důvodů rozhodnout, že se mateřský příspěvek bude poskytovat i nadále.

§ 6

Výše mateřského příspěvku a jeho výplata

(1) Mateřský příspěvek činí za kalendářní měsíc

a) 600 Kčs, pečuje-li žena o jedno dítě, na něž náleží mateřský příspěvek,

b) 800 Kčs, pečuje-li žena o dítě, na něž náleží mateřský příspěvek, a pečuje-li zároveň aspoň o dvě další děti uvedené v § 2 odst. 2 písm. a),

c) 900 Kčs, pečuje-li žena o dvě děti, na něž náleží mateřský příspěvek,

d) 1300 Kčs, pečuje-li žena o tři a více dětí, na něž náleží mateřský příspěvek.

(2) Dojde-li ke změně poctu dětí, na něž náleží mateřský příspěvek, popřípadě k nimž se přihlíží pro stanovení jeho výše, upraví se výše mateřského příspěvku ode dne následujícího po této změně podle počtu dětí, o které žena nadále pečuje; tím není dotčeno ustanovení § 5 odst. 1.

(3) Náleží-li mateřský příspěvek jen po část měsíce, činí jeho denní částka

20 Kčs z částky 600 Kčs,
26 Kčs z částky 800 Kčs,
30 Kčs z částky 900 Kčs,
43 Kčs z částky 1300 Kčs.

(4) Mateřský příspěvek se vyplácí měsíčně pozadu.

§ 7

Změna a vrácení mateřského příspěvku

(1) Změní-li se nebo odpadnou-li skutečnosti rozhodné pro nárok na mateřský příspěvek nebo jeho výši, nebo jestliže mateřský příspěvek byl přiznán na podkladě omylu, mateřský příspěvek se odejme nebo sníží anebo jeho výplata zastaví dnem, kdy nastal některý z uvedených důvodů pro tato opatření; byl-li však mateřský příspěvek již vyplacen, provede se odnětí, snížení nebo zastavení výplaty příspěvku ode dne následujícího po posledním dnu, za nějž byl příspěvek již vyplacen. Zvýšení mateřského příspěvku se provede ode dne, od něhož náleží, pokud nárok na mateřský příspěvek za jednotlivý kalendářní měsíc není promlčen.

(2) Jestliže žena zavinila, že mateřský příspěvek byl vyplácen neprávem nebo v nesprávné výši, je povinna tento příspěvek vrátit; to platí zejména, jestliže příspěvek vylákala, zamlčela některou rozhodnou skutečnost nebo nesplnila jinou závažnou povinnost uloženou tímto zákonem. O povinnosti vrátit přeplatek rozhoduje orgán, který je příslušný rozhodovat o přiznání nebo odnětí mateřského příspěvku (§ 11). Částky neprávem přijaté, pokud je žena povinna je vrátit na základě vykonatelného rozhodnutí, mohou být sráženy též z běžně vypláceného nebo později přiznaného mateřského příspěvku anebo ze mzdy nebo jiného pracovního příjmu; přitom platí obdobně předpisy o částkách, které nelze zabavit při výkonu soudních rozhodnutí srážkou ze mzdy.[5])

(3) Vrácení částek vyplacených neprávem nebo v nesprávné výši může být požadováno nejdéle do jednoho roku ode dne, kdy příslušný orgán zjistil, že mateřský příspěvek byl vyplácen neprávem

[3]) § 89 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení.
§ 136 vyhlášky č. 128/1975 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

[4]) § 89 zákona č. 121/1975 Sb.
§ 137 vyhlášky č. 128/1975 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[5]) § 276 a následující občanského soudního řádu (úplné znění č. 78/1983 Sb.).

nebo v nesprávné výši, nejdéle však do tří let od jeho výplaty.

§ 8

Promlčení nároku na mateřský příspěvek

Nárok na mateřský příspěvek za kalendářní měsíc se promlčuje uplynutím jednoho roku od posledního dne v měsíci, za který příspěvek náležel.

§ 9

Úhrada

Výdaje vzniklé poskytováním mateřského příspěvku hradí stát.

Organizace a řízení

§ 10

Uplatnění nároku

(1) Nárok na mateřský příspěvek uplatňují

a) pracovnice v pracovním poměru a ženy, které jsou účastny nemocenského pojištění jako pracovnice, u organizace provádějící jejich nemocenské pojištění,

b) členky výrobních družstev u družstva, v němž jsou pracovně činné,

c) družstevní rolnice u jednotného zemědělského družstva, v němž jsou pracovně činné,

d) vojákyně v činné službě, příslušnice ozbrojených bezpečnostních sborů a příslušnice sborů nápravné výchovy u orgánů, které provádějí jejich nemocenskou péči,

e) ostatní ženy u okresního národního výboru příslušného podle jejich trvalého pobytu.

(2) Má-li žena dvě nebo několik zaměstnání (pracovních činností), uplatní nárok na mateřský příspěvek u organizace, v níž dosahovala nejvyššího výdělku.

§ 11

Orgány rozhodující o mateřském příspěvku

(1) O mateřském příspěvku rozhoduje orgán příslušný k provádění nemocenského pojištění, jehož je žena účastna (zabezpečení v nemoci, nemocenské péče v ozbrojených silách); pro rozhodování o mateřském příspěvku, pro řízení o něm a pro jeho výplatu platí obdobně předpisy o nemocenském pojištění (zabezpečení v nemoci, nemocenské péči v ozbrojených silách).

(2) V ostatních případech rozhoduje o mateřském příspěvku okresní národní výbor [§ 10 odst. 1 písm. e)]; přitom postupuje podle správního řádu. Mateřský příspěvek vyplácí okresní národní výbor nejpozději do konce kalendářního měsíce následujícího po měsíci, v němž byly splněny podmínky pro nárok na tento příspěvek.

(3) Pro úkoly závodů a orgánů nemocenského pojištění, jakož i pro vykazování, zúčtování a úhradu mateřského příspěvku mezi závody a orgány nemocenského pojištění platí obdobně předpisy o nemocenském pojištění pracovníků.

(4) Invaliditu posuzují pro účely tohoto zákona orgány sociálního zabezpečení.

§ 12

Povinnosti oprávněné ženy

(1) Žena, která uplatňuje nárok na mateřský příspěvek, je povinna osvědčit skutečnosti, kterých je třeba k rozhodnutí o mateřském příspěvku.

(2) Žena je povinna hlásit změny ve skutečnostech, které jsou rozhodné pro nárok na mateřský příspěvek nebo jeho zánik anebo pro výši a výplatu mateřského příspěvku, nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy změna nastala.

§ 13

Součinnost zdravotnických zařízení, školských orgánů a orgánů pověřených péčí o děti a mládež

Zdravotnická zařízení, školské orgány a orgány pověřené péčí o děti a mládež podávají v oboru své působnosti orgánům příslušným k rozhodování o nároku na mateřský příspěvek hlášení o okolnostech, které jsou rozhodné pro vznik a trvání nároku na mateřský příspěvek.

§ 13a

Poskytování příspěvku muži

(1) Nárok na příspěvek podle tohoto zákona má též svobodný, ovdovělý, rozvedený nebo z jiných vážných důvodů osamělý muž, který nežije s družkou.

(2) Orgán uvedený v § 14 může přiznat příspěvek manželu ženy, která nemůže z vážných důvodů o dítě pečovat.

(3) Pro přiznání, výši a poskytování příspěvku muži platí ostatní ustanovení tohoto zákona obdobně.

§ 14

Odstraňování tvrdostí

(1) Tvrdosti, které by se vyskytly při provádění tohoto zákona, mohou odstraňovat

okresní správy nemocenského pojištění, jde-li o ženy účastné nemocenského pojištění pracovníků,

příslušný svaz výrobních družstev, jde-li

o členky těchto družstev, účastné nemocenského pojištění členů výrobních družstev,

orgány příslušné k odstraňování tvrdostí na úseku nemocenské péče v ozbrojených silách, jde-li o vojákyně v činné službě, příslušnice ozbrojených bezpečnostních sborů a příslušnice sborů nápravné výchovy;

v ostatních případech může tyto tvrdosti odstraňovat okresní národní výbor.

(2) Proti rozhodnutí podle předchozího odstavce není přípustné odvolání.

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 15

(1) Mateřský příspěvek podle tohoto zákona přísluší od 1. října 1971 a nahrazuje mateřský příspěvek poskytovaný podle dosavadních předpisů.

(2) Ženám, které dne 1. října 1971 pečují o dítě do dvou let věku a splňují ostatní podmínky stanovené tímto zákonem, se poskytuje mateřský příspěvek od uvedeného dne po dobu stanovenou tímto zákonem. Příspěvek se poskytne, i když skutečnost uvedená v § 5 odst. 1 nastala před tímto dnem.

(3) Splnění podmínky podrobit se v době těhotenství pravidelné péči o těhotné ženy ve zdravotnických zařízeních (§ 3 odst. 1) se nevyžaduje, jestliže se dítě narodí v době před 1. dubnem 1972.

§ 16

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí může v dohodě s Ústřední radou Československého revolučního odborového hnutí[6]) a příslušnými ústředními orgány stanovit podrobnosti k provedení tohoto zákona, zejména o tom, jak se uplatňuje nárok na mateřský příspěvek a jak se tento příspěvek vykazuje, zúčtovává a uhrazuje.

§ 17

Zrušuje se zákon č. 154/1969 Sb., o mateřském příspěvku.

§ 18

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Zákonné opatření předsednictva Federálního shromáždění č. 8/1982 Sb., o zvýšení mateřského příspěvku a o změnách v nemocenském zabezpečení, nabylo účinnosti dnem 1. února 1982, zákon č. 110/1984 Sb., o změnách zákona o mateřském příspěvku, nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1985 a zákon č. 50/1987 Sb., o změnách zákona o mateřském příspěvku, nabyl účinnosti dnem 1. července 1987.

Indra v. r.

[6]) Ústřední rada odborů ve smyslu závěrů VIII. všeodborového sjezdu.

107

ZÁKON

České národní rady

ze dne 22. prosince 1987

o státním rozpočtu České socialistické republiky na rok 1988

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

§ 1

(1) Celkové příjmy státního rozpočtu České socialistické republiky (dále jen „státní rozpočet republiky") se stanoví částkou 165 325 600 000 Kčs, celkové výdaje státního rozpočtu republiky se stanoví částkou 165 325 600 000 Kčs (příloha č. 1).

(2) Ve státním rozpočtu republiky jsou obsaženy finanční vztahy k rozpočtům národních výborů, a to:

neúčelové dotace ve výši 24 134 000 000 Kčs,
účelové subvence ve výši 24 230 900 000 Kčs

(příloha č. 2).

§ 2

Vláda České socialistické republiky nebo na základě jejího zmocnění ministr financí může, pokud tím nebude dotčena vyrovnanost státního rozpočtu republiky, promítnout do státního rozpočtu republiky zejména změny prováděcího státního plánu rozvoje národního hospodářství České socialistické republiky, organizační a cenové změny, změny v souvislosti s úpravami ekonomických nástrojů v zahraničním obchodě a úpravu neúčelových dotací a účelových subvencí národních výborů, jestliže se změní podmínky, za nichž byly neúčelové dotace a účelové subvence stanoveny.

§ 3

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1988.

Kempný v. r.

Adamec v. r.

Příloha č. 1 k zákonu České národní rady č. 107/1987 Sb.

Celkový přehled

státního rozpočtu České socialistické republiky

Příjmy	Kčs (v tisících)
Příjmy ze socialistického hospodářství	55 651 354
v tom: z hospodářství	49 700 351
z vědy a techniky	135 225
z peněžních a technických služeb	4 252 759
ze společenských služeb a činností pro obyvatelstvo	1 269 019
z obrany a bezpečnosti	294 000
Daně od obyvatelstva a poplatky	25 256 000
Ostatní příjmy	2 075 946
Dotace ze státního rozpočtu federace	82 342 300
Úhrn	165 325 600

Výdaje	Kčs (v tisících)
Výdaje ústředně řízených organizací	116 960 700
v tom: na hospodářství	35 668 000
na vědu a techniku	2 614 060
na peněžní a technické služby	2 792 458
na společenské služby a činnosti pro obyvatelstvo	70 124 461
na obranu a bezpečnost	4 252 700
na správu	1 509 021
Neúčelové dotace do rozpočtů národních výborů	24 134 000
Účelové subvence do rozpočtů národních výborů	24 230 900
Úhrn	165 325 600

Příloha č. 2 k zákonu České národní rady č. 107/1987 Sb.

Neúčelové dotace a účelové subvence do rozpočtů národních výborů obsažené ve státním rozpočtu České socialistické republiky

Kraj	Neúčelové dotace (v tis. Kčs)	Účelové subvence (v tis. Kčs)
Národní výbor hlavního města Prahy	5 298 900	7 724 000
Středočeský	1 926 200	1 758 400
Jihočeský	1 631 400	1 590 700
Západočeský	2 510 300	1 544 800
Severočeský	4 057 600	3 543 000
Východočeský	1 724 200	1 691 900
Jihomoravský	2 508 600	3 053 700
Severomoravský	4 476 800	3 324 400
Úhrn	24 134 000	24 230 900

108

ZÁKON

České národní rady

ze dne 22. prosince 1987

o působnosti orgánů veterinární péče České socialistické republiky

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

§ 1

Orgány veterinární péče

(1) Orgány veterinární péče České socialistické republiky jsou:

a) ministerstvo zemědělství a výživy České socialistické republiky (dále jen „ministerstvo"),

b) národní výbory,

c) Ústřední nákazová komise,

d) orgány veterinární správy.

(2) Orgány veterinární péče České socialistické republiky vykonávají státní správu na úseku veterinární péče podle tohoto zákona, podle zákona o veterinární péči[1]) a předpisů vydaných na jeho základě, popřípadě podle jiných obecně závazných právních předpisů upravujících povinnosti na úseku veterinární péče.

§ 2

Ministerstvo

(1) Ministerstvo jako ústřední orgán státní správy na úseku veterinární péče

a) stanoví hlavní úkoly veterinární péče a vědeckotechnického rozvoje na tomto úseku a organizuje, řídí a kontroluje jejich plnění,

b) řídí výkon státní správy na úseku veterinární péče,

c) řídí orgány veterinární správy,

d) řídí specializační přípravu veterinárních lékařů a jiné formy dalšího vzdělávání veterinárních pracovníků,

e) spolupracuje s ostatními ústředními orgány státní správy, které se podílejí na plnění úkolů veterinární péče, zejména zabezpečuje v součinnosti s nimi zásobování veterinárními léčivy, přípravky a potřebami.

(2) Ministerstvo stanoví obecně závazným právním předpisem, v kterých případech se odborné veterinární činnosti provádějí bezplatně.

Národní výbory

§ 3

Místní národní výbory

a) v dohodě s příslušným orgánem veterinární správy určují místa pro trhy určené k prodeji potravin a surovin živočišného původu (dále jen „živočišné produkty") a drobných zvířat a povolují konání trhů s drobnými zvířaty,

b) projednávají přestupky na úseku veterinární péče.

§ 4

Okresní národní výbory

a) rozhodují o nařízení a skončení mimořádných veterinárních opatření podle zákona o veterinární péči[2]) (dále jen „mimořádná veterinární opatření"), pokud se netýkají jen individuálně určené organizace nebo občana, a dozírají na jejich plnění,

b) v dohodě s příslušným orgánem veterinární správy určují místa výstav, trhů, přehlídek nebo soutěží zvířat, popřípadě svodů zvířat k jiným účelům (dále jen „svody zvířat") a povolují jejich konání; to se netýká trhů s drobnými zvířaty,

c) rozhodují o poskytování podpor a náhrad k úhradě nebo zmírnění škod, popřípadě nákladů vzniklých provedením ochranných a zdolávacích opatření, jakož i škod vzniklých uhynutím zvířat v důsledku nákazy nebo jiného hromadného onemocnění zvířat,

d) projednávají plnění úkolů veterinární péče a návrhy opatření k jejímu rozvoji ve svém územním obvodu,

e) ukládají pokuty organizacím podle zákona o veterinární péči.[3])

[1]) Zákon č. 87/1987 Sb., o veterinární péči.

[2]) § 23 zákona č. 87/1987 Sb.

[3]) § 27 zákona č. 87/1987 Sb.

§ 5

Krajské národní výbory

a) rozhodují o nařízení a skončení mimořádných veterinárních opatření týkajících se více okresů v jednom kraji a dozírají na jejich plnění,

b) projednávají plnění úkolů veterinární péče a návrhy opatření k jejímu rozvoji ve svém územním obvodu.

§ 6

Nákazové komise

(1) Okresní a krajské národní výbory zřizují k plnění svých úkolů souvisejících s ochranou proti nákazám a jiným hromadným onemocněním zvířat nákazové komise. Nákazová komise je zvláštním orgánem národního výboru;[4]) je řízena radou národního výboru a podřízena též nákazové komisi vyššího stupně.

(2) Předsedou nákazové komise je předseda nebo místopředseda národního výboru, tajemníkem vedoucí pracovník příslušného orgánu veterinární správy. Za členy nákazové komise jsou jmenováni vedoucí pracovníci národního výboru a zástupci orgánů a organizací, jimž přísluší uskutečňovat opatření k zdolávání a k zamezení šíření nákaz a jiných hromadných onemocnění zvířat.

(3) Nákazová komise

a) projednává, koordinuje a kontroluje plnění úkolů na úseku ochrany proti nákazám a jiným hromadným onemocněním zvířat v územním obvodu svého národního výboru, projednává a koordinuje též návrhy opatření k rozvoji veterinární péče,

b) předkládá plenárnímu zasedání nebo radě národního výboru návrhy na nařízení a skončení mimořádných veterinárních opatření,

c) řídí provádění mimořádných veterinárních opatření v územním obvodu svého národního výboru,

d) jde-li o nákazovou komisi okresního národního výboru, schvaluje pohotovostní plány ochranných a zdolávacích opatření pro případ výskytu velmi nebezpečných nákaz zvířat a ozdravovací plány ke zdolání stanovených nebezpečných nákaz, hospodářsky významných jiných hromadných onemocnění a poruch reprodukce zvířat.[5])

§ 7

Ústřední nákazová komise

(1) Ústřední nákazová komise koordinuje plnění úkolů ústředních orgánů státní správy na úseku ochrany proti nákazám a jiným hromadným onemocněním zvířat. Vyskytne-li se nákaza nebo jiné hromadné onemocnění zvířat, které by mohlo ohrozit zdraví zvířat ve více krajích, Ústřední nákazová komise ústředně řídí přijímání a provádění mimořádných veterinárních opatření nebo je sama nařídí.

(2) Ústřední nákazovou komisi zřizuje vláda České socialistické republiky. Předsedou Ústřední nákazové komise je ministr zemědělství a výživy České socialistické republiky (dále jen „ministr").

Orgány veterinární správy

§ 8

(1) Orgány veterinární správy jsou:

a) Státní veterinární správa České socialistické republiky (dále jen „státní veterinární správa"),

b) okresní veterinární správy pro územní obvody okresních národních výborů,

c) městská veterinární správa pro územní obvod Národního výboru hlavního města Prahy a městské veterinární správy pro územní obvody národních výborů, které mají působnost městských i okresních národních výborů.

(2) Ministerstvo může obecně závazným právním předpisem stanovit jinou územní působnost okresních nebo městských veterinárních správ.

(3) Státní veterinární správa, okresní a městské veterinární správy jsou orgány státní správy.

(4) Státní veterinární správa je podřízena ministerstvu. V jejím čele je ústřední ředitel, kterého jmenuje a odvolává ministr; v čele okresních a městských veterinárních správ jsou ředitelé, které jmenuje a odvolává ústřední ředitel.

(5) Státní veterinární správa, okresní a městské veterinární správy jsou rozpočtovými organizacemi.

§ 9

(1) Okresní nebo městská veterinární správa

a) vykonává veterinární dozor podle zákona o veterinární péči,[6]) vydává závazné pokyny k odstranění zjištěných nedostatků a jejich příčin a kontroluje jejich plnění,

b) rozhoduje o nařízení a skončení mimořádných veterinárních opatření, jimiž se ukládají povinnosti individuálně určené organizaci nebo občanovi, a dozírá na jejich plnění,

c) sleduje výskyt synantropních a divokých zvířat a činí opatření k ochraně zdraví lidí zejména před nákazami a k ochraně životního prostředí,

d) oznamuje na základě výsledků předběžného vyšetření zvířat výskyt velmi nebezpečné nebo

[4]) § 63b zákona č. 69/1967 Sb., o národních výborech, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 31/1983 Sb.).

[5]) § 33 zákona č. 87/1987 Sb.

[6]) § 22 zákona č. 87/1987 Sb.

nebezpečné nákazy zvířat státní veterinární správě, příslušnému národnímu výboru a příslušnému útvaru Sboru národní bezpečnosti, vznik nemoci přenosné ze zvířat na člověka okresnímu hygienikovi, a činí opatření nezbytná ke zdolání a k zamezení šíření nákazy zvířat,

e) vydává závazné posudky, které musejí být podle zákona o veterinární péči vyžádány v územním, stavebním a kolaudačním řízení a k návrhům podnikových technických norem,[7])

f) uděluje vystavením veterinárního osvědčení souhlas k přemísťování zvířat,

g) vydává veterinární osvědčení pro přepravu živočišných produktů,

h) vykonává veterinární kontrolu a vydává veterinární osvědčení podle zákona o veterinární péči při dovozu, průvozu a vývozu zvířat, živočišných produktů a krmiv, jakož i předmětů, které mohou být nositeli původců nákaz,[8])

i) určuje veterinární podmínky, za nichž lze povolit konání svodu zvířat, pokud se svodu zúčastní pouze zvířata z územního obvodu v její působnosti,

j) provádí prohlídky jatečných zvířat a masa a veterinární vyšetření dalších živočišných produktů a rozhoduje o jejich použitelnosti,[9])

k) určuje v případech stanovených zákonem o veterinární péči[10]) podmínky pro použití krmiv,

l) vydává chovatelským organizacím pokyny pro vypracování pohotovostních plánů ochranných a zdolávacích opatření pro případ výskytu velmi nebezpečných nákaz zvířat a pro zpracování ozdravovacích plánů ke zdolání stanovených nebezpečných nákaz, hospodářsky významných jiných hromadných onemocnění a poruch reprodukce zvířat,

m) vydává organizacím, které vyrábějí, zpracovávají, ošetřují, skladují nebo přepravují živočišné produkty, pokyny pro vypracování pohotovostních plánů veterinárních hygienických opatření pro případ výskytu velmi nebezpečných nákaz zvířat a pro vypracování programů hygienických a sanitačních opatření.

(2) Hrozí-li nebezpečí z prodlení, nařídí okresní nebo městská veterinární správa i taková mimořádná veterinární opatření, o nichž jinak rozhodují národní výbory. O těchto opatřeních neprodleně informuje příslušný národní výbor, který je potvrdí, popřípadě změní anebo zruší.

(3) Okresní a městské veterinární správy vykonávají odborné veterinární činnosti pro potřeby organizací a občanů.

§ 10

Státní veterinární správa

a) řídí okresní a městské veterinární správy,

b) určuje nezbytný rozsah odborných činností vykonávaných specializovanými organizacemi státní veterinární služby (§ 11), usměrňuje a sjednocuje jejich provádění v souladu s nejnovějšími poznatky vědy a techniky a kontroluje jejich provádění,

c) vykonává veterinární dozor podle zákona o veterinární péči,[6]) vydává v případech, v kterých si to vyhradí, závazné pokyny k odstranění zjištěných nedostatků a jejich příčin a kontroluje jejich plnění,

d) vydává veterinární povolení pro dovoz, průvoz a vývoz zvířat, živočišných produktů a krmiv, jakož i předmětů, které mohou být nositeli původců nákaz,

e) vydává závazné posudky vyžádané podle zákona o veterinární péči,[7]) pokud jejich vydání nepřísluší okresním nebo městským veterinárním správám; může si vyhradit vydávání závazných posudků i v případech, které jinak patří do působnosti okresních nebo městských veterinárních správ,

f) určuje veterinární podmínky, za nichž lze povolit konání svodu zvířat, jestliže určení těchto podmínek nepřísluší okresní nebo městské veterinární správě,

g) předkládá ministerstvu návrhy ozdravovacích programů ke zdolání stanovených nebezpečných nákaz, hospodářsky významných jiných hromadných onemocnění a poruch reprodukce zvířat,

h) dává souhlas k ověřování, výrobě, dovozu a uvádění do oběhu dosud nepoužívaných krmiv z hlediska jejich zdravotní nezávadnosti,

i) dává souhlas ke schválení ověřování, výroby, dovozu a uvádění do oběhu veterinárních léčiv a přípravků, které podléhají schválení podle zvláštních předpisů,[11]) a povoluje v dohodě s ministerstvem zdravotnictví České socialistické republiky ověřování, výrobu, dovoz a uvádění do oběhu ostatních veterinárních léčiv a přípravků.

§ 11

Specializované organizace státní veterinární služby

Ministr zřizuje specializované organizace k poskytování zvláštních veterinárních činností a slu-

[7]) § 24 zákona č. 87/1987 Sb.
[8]) § 16 zákona č. 87/1987 Sb.
[9]) § 10 a 11 zákona č. 87/1987 Sb.
[10]) § 15 odst. 2 zákona č. 87/1987 Sb.
[11]) § 20 odst. 2, § 62, § 79 odst. 4 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu.

žeb, zejména k provádění veterinární laboratorní a klinické diagnostiky, veterinární léčebné nebo asanační činnosti, k výrobě nebo kontrole veterinárních léčiv a přípravků, popřípadě pro zásobování těmito léčivy a přípravky, jakož i organizace určené pro specializační přípravu veterinárních lékařů a jiné formy dalšího vzdělávání veterinárních pracovníků.

Společná a závěrečná ustanovení

§ 12

Orgány veterinární správy vzájemně spolupracují s orgány hygienické služby, zejména si poskytují informace o výskytu nemocí přenosných ze zvířat na člověka a naopak, o ochraně před nimi a o zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů, či dalších skutečnostech, které mají význam v péči o zdraví lidí a při vytváření zdravých životních podmínek.

§ 13

(1) Orgány veterinární péče České socialistické republiky spolupracují s orgány veterinární péče Slovenské socialistické republiky, zejména při přijímání a provádění zásadních opatření k předcházení velmi nebezpečným a nebezpečným nákazám a hospodářsky významným jiným hromadným onemocněním zvířat a při jejich výskytu, při zabezpečování zdravotní nezávadnosti živočišných produktů a krmiv a při veterinární ochraně státního území.

(2) Závazné posudky a veterinární osvědčení vydané orgány veterinární péče Slovenské socialistické republiky v rámci jejich působnosti platí i v České socialistické republice.

§ 14

Výnos pokut uložených podle zákona o veterinární péči je příjmem rozpočtu národního výboru, který je uložil.

§ 15

Obecné předpisy o správním řízení se na rozhodování orgánů veterinární péče České socialistické republiky vztahují, jen jde-li o

a) poskytování podpor a náhrad k úhradě nebo zmírnění škod, popřípadě nákladů vzniklých provedením ochranných a zdolávacích opatření, jakož i škod vzniklých uhynutím zvířat v důsledku nákazy nebo jiného hromadného onemocnění zvířat,

b) vydávání závazných pokynů k odstranění zjištěných nedostatků a jejich příčin,

c) vydávání závazných posudků, které jsou podle zákona o veterinární péči samostatným správním rozhodnutím,[12])

d) ukládání pokut organizacím,

e) projednávání přestupků.

§ 16

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1988.

Kempný v. r.

Adamec v. r.

[12]) § 24 odst. 2 zákona č. 87/1987 Sb.

109

ZÁKON

Slovenskej národnej rady

z 21. decembra 1987

o štátnom rozpočte Slovenskej socialistickej republiky na rok 1988

Slovenská národná rada sa uzniesla na tomto zákone:

§ 1

(1) Celkové príjmy štátneho rozpočtu Slovenskej socialistickej republiky (ďalej len „štátny rozpočet republiky")

sa určujú sumou 92 414 900 000 Kčs

celkové výdavky štátneho rozpočtu republiky sa určujú sumou 92 414 900 000 Kčs (príloha č. 1).

(2) V štátnom rozpočte republiky sú obsiahnuté

neúčelové dotácie zo štátneho rozpočtu republiky do rozpočtov národných výborov vo výške 12 328 600 000 Kčs

a účelové subvencie poskytované zo štátneho rozpočtu republiky do rozpočtov národných výborov vo výške 11 397 500 000 Kčs (príloha č. 2).

§ 2

Vláda Slovenskej socialistickej republiky alebo na základe jej splnomocnenia minister financií môže premietnuť do štátneho rozpočtu republiky, ak sa tým nenaruší jeho vyrovnanosť, najmä zmeny štátneho plánu rozvoja národného hospodárstva Slovenskej socialistickej republiky, organizačné a cenové zmeny, úpravy ekonomických nástrojov v zahraničnom obchode a upraviť neúčelové dotácie a účelové subvencie národným výborom, ak sa zmenia predpoklady, za ktorých boli tieto vzťahy k štátnemu rozpočtu republiky určené.

§ 3

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januárom 1988.

V. **Šalgovič** v. r.

P. **Colotka** v. r.

Príloha č. 1 zákona SNR č. 109/1987 Zb.

Celkový prehľad

štátneho rozpočtu Slovenskej socialistickej republiky na rok 1988

Príjmy	v tis. Kčs
Príjmy zo socialistického hospodárstva z toho:	23 121 029
z hospodárstva	20 367 720
z vedy a techniky	122 742
z peňažných a technických služieb	1 885 824
zo spoločenských služieb a činností	708 843
z obrany a bezpečnosti	35 900
Dane od obyvateľstva a poplatky	10 396 000
Ostatné príjmy	1 036 171
Dotácie a subvencie zo štátneho rozpočtu federácie	57 861 700
Spolu	92 414 900

Výdavky	v tis. Kčs
Hospodárstvo	27 280 270
Veda a technika	2 122 563
Peňažné a technické služby	1 851 868
Spoločenské služby a činnosti pre obyvateľstvo	34 496 481
Obrana a bezpečnosť	1 835 268
Správa	1 102 350
Neúčelové dotácie a účelové subvencie národným výborom	23 726 100
Spolu	92 414 900

Príloha č. 2 zákona SNR č. 109/1987 Zb.

Neúčelové dotácie a účelové subvencie národným výborom zo štátneho rozpočtu Slovenskej socialistickej republiky na rok 1988

Kraj	Neúčelové dotácie	Účelové subvencie
	v tis. Kčs	
Národný výbor hlavného mesta Slovenskej socialistickej republiky Bratislavy	1 817 800	2 653 300
Západoslovenský krajský národný výbor	2 378 900	2 666 900
Stredoslovenský krajský národný výbor	3 827 600	2 972 600
Východoslovenský krajský národný výbor	4 304 300	3 104 700
Spolu	12 328 600	11 397 500

110

ZÁKON

Slovenskej národnej rady

z 21. decembra 1987

o pôsobnosti orgánov veterinárnej starostlivosti Slovenskej socialistickej republiky

Slovenská národná rada sa uzniesla na tomto zákone:

§ 1

Orgány veterinárnej starostlivosti

(1) Orgánmi veterinárnej starostlivosti Slovenskej socialistickej republiky sú:

a) Ministerstvo poľnohospodárstva a výživy Slovenskej socialistickej republiky (ďalej len „ministerstvo"),

b) národné výbory,

c) Ústredná nákazová komisia,

d) orgány veterinárnej správy.

(2) Orgány veterinárnej starostlivosti Slovenskej socialistickej republiky vykonávajú štátnu správu na úseku veterinárnej starostlivosti podľa tohto zákona, podľa zákona o veterinárnej starostlivosti[1]) a predpisov vydaných na jeho základe, prípadne podľa iných všeobecne záväzných právnych predpisov upravujúcich povinnosti na úseku veterinárnej starostlivosti.

§ 2

Ministerstvo

(1) Ministerstvo ako ústredný orgán štátnej správy na úseku veterinárnej starostlivosti

a) určuje hlavné úlohy veterinárnej starostlivosti a vedecko-technického rozvoja na tomto úseku a organizuje, riadi a kontroluje ich plnenie,

b) riadi výkon štátnej správy na úseku veterinárnej starostlivosti,

c) riadi orgány veterinárnej správy,

d) riadi špecializačnú prípravu veterinárnych lekárov a iné formy ďalšieho vzdelávania veterinárnych pracovníkov,

e) spolupracuje s ostatnými ústrednými orgánmi štátnej správy, ktoré sa podieľajú na plnení úloh veterinárnej starostlivosti, predovšetkým v súčinnosti s nimi zabezpečuje zásobovanie veterinárnymi liečivami, prípravkami a potrebami.

(2) Ministerstvo ustanoví všeobecne záväzným právnym predpisom, v ktorých prípadoch sa odborné veterinárne činnosti vykonávajú bezplatne.

Národné výbory

§ 3

Miestne národné výbory

a) po dohode s príslušným orgánom veterinárnej správy určujú miesta pre trhy určené na predaj potravín a surovín živočíšneho pôvodu (ďalej len „živočíšne produkty") a drobných zvierat a povoľujú konanie trhov s drobnými zvieratami,

b) prejednávajú priestupky na úseku veterinárnej starostlivosti.

§ 4

Okresné národné výbory

a) rozhodujú o nariadení a ukončení mimoriadnych veterinárnych opatrení podľa zákona o veterinárnej starostlivosti[2]) (ďalej len „mimoriadne veterinárne opatrenia"), ak sa netýkajú len individuálne určenej organizácie alebo občana, a dozerajú na ich plnenie,

b) po dohode s príslušným orgánom veterinárnej správy určujú miesta výstav, trhov, prehliadok alebo súťaží zvierat, prípadne zvodov zvierat na iné účely (ďalej len „zvody zvierat") a povoľujú ich konanie; to sa netýka trhov s drobnými zvieratami,

c) rozhodujú o poskytovaní podpôr a náhrad na úhradu alebo zmiernenie škôd, prípadne nákladov vzniknutých vykonaním ochranných a zdolávacích opatrení, ako aj škôd vzniknutých uhynutím zvierat v dôsledku nákazy alebo iného hromadného ochorenia zvierat,

d) prerokúvajú plnenie úloh veterinárnej starostlivosti a návrhy opatrení na jej rozvoj vo svojom územnom obvode,

e) ukladajú pokuty organizáciám podľa zákona o veterinárnej starostlivosti.[3])

[1]) Zákon č. 87/1987 Zb. o veterinárnej starostlivosti.

[2]) § 23 zákona č. 87/1987 Zb.

[3]) § 27 zákona č. 87/1987 Zb.

§ 5

Krajské národné výbory

a) rozhodujú o nariadení a ukončení mimoriadnych veterinárnych opatrení, ak sa týkajú viacerých okresov v jednom kraji, a dozerajú na ich plnenie,

b) prerokúvajú plnenie úloh veterinárnej starostlivosti a návrhy opatrení na jej rozvoj vo svojom územnom obvode.

§ 6

Nákazové komisie

(1) Okresné a krajské národné výbory zriaďujú na plnenie svojich úloh súvisiacich s ochranou proti nákazám a iným hromadným ochoreniam zvierat nákazové komisie. Nákazová komisia je osobitným orgánom národného výboru,[4]) je riadená radou národného výboru a podriadená aj nákazovej komisii vyššieho stupňa.

(2) Predsedom nákazovej komisie je predseda alebo podpredseda národného výboru, tajomníkom vedúci pracovník príslušného orgánu veterinárnej správy. Za členov nákazovej komisie sa vymenúvajú vedúci pracovníci národného výboru a zástupcovia orgánov a organizácií, ktorým prislúcha uskutočňovať opatrenia na zdolávanie a na zamedzenie šírenia nákaz a iných hromadných ochorení zvierat.

(3) Nákazová komisia

a) prerokúva, koordinuje a kontroluje plnenie úloh na úseku ochrany proti nákazám a iným hromadným ochoreniam zvierat v územnom obvode svojho národného výboru; prerokúva a koordinuje aj návrhy opatrení na rozvoj veterinárnej starostlivosti,

b) predkladá plenárnemu zasadaniu alebo rade národného výboru návrhy na nariadenie a ukončenie mimoriadnych veterinárnych opatrení,

c) riadi vykonávanie mimoriadnych veterinárnych opatrení v územnom obvode svojho národného výboru,

d) ak ide o nákazovú komisiu okresného národného výboru, schvaľuje pohotovostné plány ochranných a zdolávacích opatrení pre prípad výskytu veľmi nebezpečných nákaz zvierat a ozdravovacie plány na zdolávanie určených nebezpečných nákaz, hospodársky významných iných hromadných ochorení a porúch reprodukcie zvierat.[5])

§ 7

Ústredná nákazová komisia

(1) Ústredná nákazová komisia koordinuje plnenie úloh ústredných orgánov štátnej správy na úseku ochrany proti nákazám a iným hromadným ochoreniam zvierat. Ak sa vyskytne nákaza alebo iné hromadné ochorenie zvierat, ktoré by mohlo ohroziť zdravie zvierat vo viacerých krajoch, Ústredná nákazová komisia ústredne riadi prijímanie a vykonávanie mimoriadnych veterinárnych opatrení alebo ich sama nariadi.

(2) Ústrednú nákazovú komisiu zriaďuje vláda Slovenskej socialistickej republiky. Predsedom Ústrednej nákazovej komisie je minister poľnohospodárstva a výživy Slovenskej socialistickej republiky (ďalej len „minister").

Orgány veterinárnej správy

§ 8

(1) Orgánmi veterinárnej správy sú:

a) Štátna veterinárna správa Slovenskej socialistickej republiky (ďalej len „štátna veterinárna správa"),

b) okresné veterinárne správy pre územné obvody okresných národných výborov,

c) mestská veterinárna správa pre územný obvod Národného výboru hlavného mesta Slovenskej socialistickej republiky Bratislavy a mestské veterinárne správy pre územné obvody národných výborov, ktoré majú pôsobnosť mestských i okresných národných výborov.

(2) Ministerstvo môže všeobecne záväzným právnym predpisom ustanoviť inú územnú pôsobnosť okresných alebo mestských veterinárnych správ.

(3) Štátna veterinárna správa, okresné a mestské veterinárne správy sú orgány štátnej správy.

(4) Štátna veterinárna správa je podriadená ministerstvu. Na jej čele je ústredný riaditeľ, ktorého vymenúva a odvoláva minister; na čele okresných a mestských veterinárnych správ sú riaditelia, ktorých vymenúva a odvoláva ústredný riaditeľ.

(5) Štátna veterinárna správa, okresné a mestské veterinárne správy sú rozpočtovými organizáciami.

§ 9

(1) Okresná alebo mestská veterinárna správa

a) vykonáva veterinárny dozor podľa zákona o veterinárnej starostlivosti,[6]) vydáva záväzné pokyny na odstránenie zistených nedostatkov a ich príčin a kontroluje ich plnenie,

b) rozhoduje o nariadení a ukončení mimoriadnych veterinárnych opatrení, ktorými sa ukladajú povinnosti individuálne určenej organizácii alebo občanovi, a dozerá na ich plnenie,

[4]) § 63b zákona č. 69/1967 Zb. o národných výboroch v znení neskorších predpisov (úplné znenie č. 35/1983 Zb.).

[5]) § 33 zákona č. 87/1987 Zb.

[6]) § 22 zákona č. 87/1987 Zb.

c) sleduje výskyt synantropných a divých zvierat a vykonáva opatrenia na ochranu zdravia ľudí predovšetkým pred nákazami a na ochranu životného prostredia,

d) oznamuje na základe výsledkov predbežného vyšetrenia zvierat výskyt veľmi nebezpečnej alebo nebezpečnej nákazy zvierat štátnej veterinárnej správe, príslušnému národnému výboru a príslušnému útvaru Zboru národnej bezpečnosti, výskyt choroby prenosnej zo zvierat na človeka aj okresnému hygienikovi a robí opatrenia nevyhnutné na zdolávanie a na zamedzenie šírenia nákazy zvierat,

e) vydáva záväzné posudky, ktoré sa musia podľa zákona o veterinárnej starostlivosti vyžiadať v územnom, stavebnom a kolaudačnom konaní a k návrhom podnikových technických noriem,[7])

f) udeľuje vystavením veterinárneho osvedčenia súhlas na premiestňovanie zvierat,

g) vydáva veterinárne osvedčenia pre prepravu živočíšnych produktov,

h) vykonáva veterinárnu kontrolu a vydáva veterinárne osvedčenie podľa zákona o veterinárnej starostlivosti[8]) pri dovoze, prevoze a vývoze zvierat, živočíšnych produktov a krmív, ako aj predmetov, ktoré môžu byť nositeľmi pôvodcov nákaz,

i) určuje veterinárne podmienky, za ktorých možno povoliť konanie zvodov zvierat, ak sa na zvode zúčastnia iba zvieratá z územného obvodu v jej pôsobnosti,

j) vykonáva prehliadky jatočných zvierat a mäsa a veterinárne vyšetrenie ďalších živočíšnych produktov a rozhoduje o ich použiteľnosti,[9])

k) určuje podmienky na použitie krmív v prípadoch ustanovených zákonom o veterinárnej starostlivosti,[10])

l) vydáva chovateľským organizáciám pokyny na vypracovanie pohotovostných plánov ochranných a zdolávacích opatrení pre prípad výskytu veľmi nebezpečných nákaz zvierat a na vypracovanie ozdravovacích plánov na zdolanie určených nebezpečných nákaz, hospodársky významných iných hromadných ochorení a porúch reprodukcie zvierat,

m) vydáva organizáciám, ktoré vyrábajú, spracúvajú, ošetrujú, skladujú alebo prepravujú živočíšne produkty, pokyny na vypracovanie pohotovostných plánov veterinárnych hygienických opatrení pre prípad výskytu veľmi nebezpečných nákaz zvierat a na vypracovanie programov hygienických a sanitačných opatrení.

(2) Ak hrozí nebezpečenstvo z omeškania, okresná alebo mestská veterinárna správa nariadi aj také mimoriadne veterinárne opatrenia, o ktorých inak rozhodujú národné výbory. O týchto opatreniach neodkladne informuje príslušný národný výbor, ktorý ich potvrdí, prípadne zmení alebo zruší.

(3) Okresné a mestské veterinárne správy vykonávajú odborné veterinárne činnosti pre potreby organizácií a občanov.

§ 10

Štátna veterinárna správa

a) riadi okresné a mestské veterinárne správy,

b) určuje nevyhnutný rozsah odborných činností vykonávaných špecializovanými organizáciami štátnej veterinárnej služby (§ 11), usmerňuje a zjednocuje ich vykonávanie v súlade s najnovšími poznatkami vedy a techniky a kontroluje ich vykonávanie,

c) vykonáva veterinárny dozor podľa zákona o veterinárnej starostlivosti,[6]) v prípadoch, v ktorých si to vyhradí, vydáva záväzné pokyny na odstránenie zistených nedostatkov a ich príčin a kontroluje ich plnenie,

d) vydáva veterinárne povolenie na dovoz, prevoz a vývoz zvierat, živočíšnych produktov a krmív, ako aj predmetov, ktoré môžu byť nositeľmi pôvodcov nákaz,

e) vydáva záväzné posudky podľa zákona o veterinárnej starostlivosti,[7]) ak ich vydanie neprislúcha okresným alebo mestským veterinárnym správam; môže si vyhradiť vydávanie posudkov i v prípadoch, ktoré inak prislúchajú do pôsobnosti okresných alebo mestských veterinárnych správ,

f) určuje veterinárne podmienky, za ktorých možno povoliť konanie zvodov zvierat, ak určenie týchto podmienok neprislúcha okresnej alebo mestskej veterinárnej správe,

g) predkladá ministerstvu návrhy ozdravovacích programov na zdolanie určených nebezpečných nákaz, hospodársky významných iných hromadných ochorení a porúch reprodukcie zvierat,

h) dáva súhlas na overovanie, výrobu, dovoz a uvádzanie do obehu doteraz nepoužívaných krmív z hľadiska ich zdravotnej nezávadnosti,

i) dáva súhlas na schválenie overovania, výroby, dovozu a uvádzania do obehu veterinárnych liečiv a prípravkov, ktoré podliehajú schváleniu podľa osobitných predpisov,[11]) a povoľuje po dohode s Ministerstvom zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky overovanie,

[7]) § 24 zákona č. 87/1987 Zb.
[8]) § 16 zákona č. 87/1987 Zb.
[9]) § 10 a 11 zákona č. 87/1987 Zb.
[10]) § 15 ods. 2 zákona č. 87/1987 Zb.
[11]) § 20 ods. 2, § 62, § 79 ods. 4 zákona č. 20/1966 Zb. o starostlivosti o zdravie ľudu.

výrobu, dovoz a uvádzanie do obehu ostatných veterinárnych liečiv a prípravkov.

§ 11

Špecializované organizácie štátnej veterinárnej služby

Minister zriaďuje špecializované organizácie na poskytovanie osobitných veterinárnych činností a služieb, najmä na vykonávanie veterinárnej laboratórnej a klinickej diagnostiky, veterinárnej liečebnej alebo asanačnej činnosti, na výrobu alebo kontrolu veterinárnych liečiv a prípravkov, prípadne na zásobovanie týmito liečivami a prípravkami, ako aj organizácie určené na špecializačnú prípravu veterinárnych lekárov a iné formy ďalšieho vzdelávania veterinárnych pracovníkov.

Spoločné a záverečné ustanovenia

§ 12

Orgány veterinárnej správy vzájomne spolupracujú s orgánmi hygienickej služby, poskytujú si najmä informácie týkajúce sa výskytu ochorení prenosných zo zvierat na človeka a naopak a ochrany pred nimi a zabezpečenia zdravotnej nezávadnosti živočíšnych produktov alebo ďalších skutočností, ktoré majú význam pri starostlivosti o zdravie ľudí a pri vytváraní zdravých životných podmienok.

§ 13

(1) Orgány veterinárnej starostlivosti Slovenskej socialistickej republiky spolupracujú s orgánmi veterinárnej starostlivosti Českej socialistickej republiky, najmä pri prijímaní a vykonávaní zásadných opatrení na predchádzanie veľmi nebezpečným a nebezpečným nákazám, hospodársky významným iným hromadným ochoreniam zvierat a pri ich výskyte, pri zabezpečovaní zdravotnej nezávadnosti živočíšnych produktov a krmív a pri veterinárnej ochrane štátneho územia.

(2) Záväzné posudky a veterinárne osvedčenia vydané orgánmi veterinárnej starostlivosti Českej socialistickej republiky v rámci ich pôsobnosti platia aj v Slovenskej socialistickej republike.

§ 14

Výnos pokút uložených podľa zákona o veterinárnej starostlivosti je príjmom rozpočtu národného výboru, ktorý ich uložil.

§ 15

Všeobecné predpisy o správnom konaní sa na rozhodovanie orgánov veterinárnej starostlivosti Slovenskej socialistickej republiky vzťahujú iba vtedy, ak ide o

a) poskytovanie podpôr a náhrad na úhradu alebo zmiernenie škôd, prípadne nákladov vzniknutých vykonaním ochranných a zdolávacích opatrení, ako aj škôd vzniknutých uhynutím zvierat v dôsledku nákazy alebo iného hromadného ochorenia zvierat,

b) vydávanie záväzných pokynov na odstránenie zistených nedostatkov a ich príčin,

c) vydávanie záväzných posudkov, ktoré sú podľa zákona o veterinárnej starostlivosti samostatným správnym rozhodnutím,[12])

d) ukladanie pokút organizáciám,

e) prejednávanie priestupkov.

§ 16

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januárom 1988.

V. **Šalgovič** v. r.

P. **Colotka** v. r.

[12]) § 24 ods. 2 zákona č. 87/1987 Zb.

111

NAŘÍZENÍ VLÁDY

Československé socialistické republiky

ze dne 21. prosince 1987

o dodatkovém odvodu k odčerpání dočasně volných zdrojů ze zisku v roce 1988

Vláda Československé socialistické republiky nařizuje podle § 9 odst. 1 písm. e) a § 9 odst. 3 zákona č. 161/1982 Sb., o odvodech do státního rozpočtu:

§ 1

(1) K zajištění plnění státního plánu rozvoje národního hospodářství Československé socialistické republiky v roce 1988 se stanoví dodatkový odvod k odčerpání dočasně volných zdrojů ze zisku (dále jen „dodatkový odvod").

(2) Dodatkový odvod provedou ty ústředně řízené organizace podléhající odvodu ze zisku podle § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 161/1982 Sb., které stanoví jejich nadřízené ústřední orgány (dále jen „organizace"), a to ve výši roční částky stanovené nadřízeným ústředním orgánem, kterému byla výše dodatkového odvodu určena formou závazného úkolu příslušného státního rozpočtu.

(3) Výši dodatkového odvodu stanovenou jednotlivým organizacím sdělí nadřízené ústřední orgány příslušnému ministerstvu financí do konce února 1988 a případné změny sdělí bezodkladně.

§ 2

(1) Dodatkový odvod provádějí organizace ve splátkách měsíčně jednou dvanáctinou stanovené roční částky nejpozději třetího dne před koncem každého měsíce. Do 29. ledna 1988 jsou organizace povinny předložit příslušné finanční správě výpočet splátek.

(2) Dojde-li v průběhu roku ke změně výše dodatkového odvodu, jsou organizace povinny zúčtovat rozdíl od počátku roku s nejbližší splátkou dodatkového odvodu a změnu současně oznámit příslušné finanční správě.

(3) V odůvodněných případech může příslušná finanční správa na žádost organizace stanovit provádění dodatkového odvodu odchylně za podmínky, že celková roční částka dodatkového odvodu bude zaplacena nejpozději třetího dne před koncem roku 1988.

§ 3

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1988.

Štrougal v. r.

112

NAŘÍZENÍ VLÁDY

Československé socialistické republiky

ze dne 21. prosince 1987

o dodatkovém odvodu za ztráty způsobené nejakostní výrobou

Vláda Československé socialistické republiky nařizuje podle § 9 odst. 1 písm. e) a § 9 odst. 3 zákona č. 161/1982 Sb., o odvodech do státního rozpočtu:

§ 1

Předmět a subjekty úpravy

(1) K zajištění plnění státního plánu rozvoje národního hospodářství Československé socialistické republiky se stanoví dodatkový odvod za ztráty způsobené nejakostní výrobou (dále jen „dodatkový odvod").

(2) Dodatkovému odvodu podléhají státní hospodářské organizace s výjimkou koncernů, koncernové podniky, koncernové účelové organizace a organizace zemědělského družstevnictví (dále jen „organizace").

§ 2

Výše dodatkového odvodu

(1) Dodatkový odvod provádějí organizace ve výši skutečných ztrát způsobených nejakostní výrobou[1]) snížených o vnitřní ztráty z nejakostní výroby přesahující stanovenou nejvýše přípustnou hranici.[2])

(2) Organizace, jejichž vztah ke státnímu rozpočtu nebo rozpočtu národního výboru je určen finančním plánem,[3]) provádějí dodatkový odvod v poloviční výši.

(3) Dodatkový odvod se zaokrouhluje na celé tisíce Kčs dolů a jeho zúčtování se provádí k tíži hospodářského výsledku toho roku, za který se dodatkový odvod provádí.

§ 3

Zdroj úhrady dodatkového odvodu

(1) Organizace provádějí dodatkový odvod ze zisku; dodatkový odvod provádějí též organizace vykazující ztrátu.[4])

(2) Organizace, jejichž vztah ke státnímu rozpočtu nebo rozpočtu národního výboru je určen finančním plánem,[3]) provádějí dodatkový odvod ze zisku jen pokud tím nedojde ke změně ročního vztahu ke státnímu rozpočtu nebo rozpočtu národního výboru stanoveného organizaci finančním plánem.[5]) Jinak provádějí dodatkový odvod ze zdrojů určených na příděly do fondu odměn a do fondu kulturních a sociálních potřeb s výjimkou základního přídělu do fondu kulturních a sociálních potřeb;[6]) pro organizace řízené federálním ministerstvem dopravy je možno použít též fondu zdržného.[7])

§ 4

Splatnost dodatkového odvodu

Dodatkový odvod je splatný nejpozději do 15. února po uplynutí kalendářního roku, v němž

---

[1]) Čl. 4 opatření vlády ČSSR č. 116/1982 Sb., k zajištění a dalšímu zvyšování jakosti výrobní a obdobné hospodářské činnosti, ve znění opatření vlády ČSSR č. 39/1985 Sb. a č. 6/1987 Sb., části IV a V usnesení vlády ČSSR ze dne 9. září 1982 č. 253, části II usnesení vlády ČSSR ze dne 22. listopadu 1984 č. 322, jakož i části III usnesení vlády ČSR ze dne 13. října 1982 č. 294, části III usnesení vlády ČSR ze dne 19. prosince 1984 č. 342, části C usnesení vlády SSR ze dne 13. října 1982 č. 284 a bodu A/3 usnesení vlády SSR ze dne 14. prosince 1984 č. 324 a body I/3 a I/4 Zásad kontroly jakosti prováděné výbory lidové kontroly ČSSR, ČSR a SSR, schválených usnesením vlády ČSSR ze dne 18. prosince 1986 č. 338 a vyhlášených pod č. 22/1987 Sb.

[2]) Čl. 4 odst. 1 písm. g) opatření vlády ČSSR č. 116/1982 Sb.

[3]) § 44 a § 60 odst. 1 nařízení vlády ČSSR č. 161/1980 Sb., o finančním hospodaření výrobních hospodářských jednotek a podniků, ve znění nařízení vlády ČSSR č. 100/1985 Sb. (úplné znění č. 106/1985 Sb.).

[4]) Nařízení vlády ČSSR č. 161/1980 Sb.
§ 3 písm. a) vyhlášky federálního ministerstva zemědělství a výživy č. 26/1986 Sb., o rezervním fondu v jednotných zemědělských družstvech a společných zemědělských podnicích.

[5]) § 48 odst. 1 nařízení vlády ČSSR č. 161/1980 Sb.

[6]) § 4 odst. 1 vyhlášky federálního ministerstva financí, ministerstva financí ČSR, ministerstva financí SSR a Ústřední rady odborů č. 21/1986 Sb., o fondu kulturních a sociálních potřeb.

[7]) § 52 odst. 1 písm. a) nařízení vlády ČSSR č. 161/1980 Sb.

došlo ke ztrátám způsobeným nejakostní výrobou.

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 5

Organizace odvedou dodatkový odvod poprvé za ztráty způsobené nejakostní výrobou, k nimž došlo v roce 1988.

§ 6

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1988.

Štrougal v. r.

113

VYHLÁŠKA

ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky

ze dne 23. prosince 1987

o podnikové veterinární službě

Ministerstvo zemědělství a výživy České socialistické republiky v dohodě s federálním ministerstvem zemědělství a výživy podle § 3 odst. 4 zákona č. 87/1987 Sb., o veterinární péči, stanoví:

§ 1

(1) Podniková veterinární služba může být zavedena v organizaci, v níž jsou vytvořeny předpoklady pro

a) výkon všech odborných veterinárních činností v rozsahu a za podmínek podle této vyhlášky,

b) účelnější a hospodárnější výkon těchto činností vlastními pracovníky organizace zejména se zřetelem na dosažený stupeň koncentrace a specializace živočišné výroby, na její rozsah a organizační uspořádání.

(2) Organizace může zavést podnikovou veterinární službu pouze na základě smlouvy s okresní nebo městskou veterinární správou (dále jen „okresní veterinární správa") o zavedení této služby a vzájemné spolupráci.

§ 2

(1) Smlouva podle § 1 odst. 2 musí obsahovat

a) určení dne počátku výkonu odborných veterinárních činností organizací,

b) pravidla vzájemných vztahů spojených

1. s úkoly, jejichž plnění předpokládá součinnost podnikové veterinární služby s veterinárními lékaři okresní veterinární správy — specialisty a se specializovanými organizacemi státní veterinární služby,
2. s odbornou praxí, výchovou a dalším vzděláváním veterinárních lékařů a veterinárních techniků podnikové veterinární služby,
3. s odbornou veterinární činností státní veterinární služby pro organizaci, se zásobováním organizace léčivy, veterinárními přípravky a potřebami a s případným zastupováním veterinárních lékařů a veterinárních techniků podnikové veterinární služby veterinárními pracovníky okresní veterinární správy,

c) způsob a podmínky zániku smlouvy.

(2) K účinnosti smlouvy podle § 1 odst. 2 je třeba jejího schválení orgány nadřízenými jejím účastníkům.

(3) Při nařízení mimořádných veterinárních opatření je organizace povinna uvolnit na požádání okresní veterinární správy veterinární lékaře a veterinární techniky podnikové veterinární služby pro plnění úkolů okresní veterinární správy spojených se zdoláváním nákazy nebo jiného hromadného onemocnění zvířat, a to na dobu nezbytné potřeby.

§ 3

(1) Výkon podnikové veterinární služby spočívá

a) na úseku veterinární prevence, zoohygieny a výživy zvířat

1. v provádění kontroly zdraví zvířat ve spolupráci s okresní veterinární správou,
2. v provádění veterinárních profylaktických a diagnostických úkonů spojených s prevencí nákaz a jiných hromadných onemocnění zvířat podle plánu a pokynů okresní veterinární správy, pokud nevyhradí Státní veterinární správa České socialistické republiky z nákazových nebo jiných vážných důvodů provádění těchto úkonů orgánům veterinární správy,
3. v určování veterinárních podmínek pro přemísťování zvířat mezi objekty organi-

zace, nejde-li o přemístění, k němuž se vyžaduje veterinární osvědčení,[1])

4. v odběru vzorků a zabezpečování jejich veterinárního vyšetření,
5. v zařazování schválených medikovaných krmných přípravků a jiných přísad obsahujících biologicky aktivní látky do výživy zvířat; zařazování přípravků a přísad zanechávajících v živočišných produktech rezidua nepříznivě ovlivňující jejich zdravotní nezávadnost je však možné jen se souhlasem okresní veterinární správy;

b) na úseku plemenitby a reprodukce zvířat

1. v provádění odborných veterinárních úkonů při porodech a v sledování zdravotního stavu plemenic po porodu,
2. v léčení zvířat s poruchami plodnosti, v sledování provádění inseminace a jejích výsledků, popřípadě i ve zdravotně odůvodněných případech, v provádění inseminace,
3. v provádění odborných veterinárních úkonů spojených s řízením reprodukce, popřípadě s uplatňováním biotechnických metod reprodukce (zejména s přípravou dárkyň a příjemkyň a s přenosem zygot) a kontroly dědičnosti zdraví plemeníků a plemenic, a to ve spolupráci s okresní veterinární správou;

c) na úseku veterinární léčebné činnosti

1. v provádění veterinárních léčebných úkonů,
2. v rozhodování o dalším využití zvířat po skončení léčení, o vyřazování nestandardních zvířat a v případech nebezpečí z prodlení o nutné porážce nemocných zvířat,
3. v provádění jednoduchých chirurgických úkonů na zdravých zvířatech.

(2) Léčiva zanechávající v živočišných produktech rezidua nepříznivě ovlivňující jejich zdravotní nezávadnost lze používat v podnikové veterinární službě jen se souhlasem okresní veterinární správy.

§ 4

(1) Při plnění povinností organizace uložených jí právními předpisy o veterinární péči podniková veterinární služba

a) sleduje dodržování požadavků veterinární péče na chov zvířat, především na jeho ochranu před nákazami a jinými hromadnými onemocněními, na životní prostředí a ošetřování zvířat,

b) uplatňuje veterinárně zdravotní a dietetická hlediska na výrobu, sklizeň, konzervaci, skladování a využití krmiv,

c) sleduje dodržování

1. požadavků veterinární péče na výrobu, zpracovávání, ošetřování, skladování a přepravu živočišných produktů,
2. zásad hygieny péče o mléčné žlázy dojnic a ošetřování dojících zařízení, jakož i zásad hygienické přejímky mléka a přípravy a odběru vzorků pro jeho hodnocení, vyřazuje mléko neodpovídající požadavkům zdravotní nezávadnosti z použití k tržním účelům a zpracovává ve spolupráci s okresní veterinární správou soubor opatření organizace k zlepšování hygieny prvovýroby a jakosti mléka.

(2) Při vzniku podezření z nákazy nebo jiného hromadného onemocnění zvířat řídí podniková veterinární služba až do příchodu veterinárního lékaře okresní veterinární správy plnění povinností organizace podle právních předpisů o veterinární péči, popřípadě i pohotovostního plánu ochranných a zdolávacích opatření pro případ výskytu velmi nebezpečných nákaz zvířat.[2])

(3) Podniková veterinární služba organizuje podle pokynů okresní veterinární správy plnění povinností organizace vyplývajících z nařízených mimořádných veterinárních opatření.[3])

§ 5

(1) Při plnění úkolů podnikové veterinární služby se řídí organizace odbornými předpisy a postupy vztahujícími se na činnost orgánů veterinární správy a specializovaných organizací státní veterinární služby.

(2) Odborné veterinární činnosti při plnění úkolů uvedených v odstavci 1 mohou provádět jen pracovníci organizace, kteří jsou k výkonu těchto činností odborně způsobilí[4]) (veterinární lékaři a veterinární technici) a absolvovali odbornou praxi organizovanou v dohodě s okresní veterinární správou. Veterinární technici plní své úkoly pod odborným vedením veterinárních lékařů podnikové veterinární služby.

(3) Veterinární lékaři podnikové veterinární služby jsou oprávněni vystavovat předpisy na léčiva používaná ve veterinární péči. Jde-li však o léčiva, která zůstávají v okresní nebo krajské rezervě, mohou být vydávána na předpisy veterinárních lékařů podnikové veterinární služby jen se souhlasem okresní veterinární správy.

[1]) § 7 odst. 1, § 8 odst. 3 zákona č. 87/1987 Sb., o veterinární péči.
[2]) § 33 odst. 1 písm. a) zákona č. 87/1987 Sb.
[3]) § 23 zákona č. 87/1987 Sb.
[4]) § 25 odst. 1 zákona č. 87/1987 Sb.

§ 6

(1) Organizace je povinna

a) trvale vytvářet materiálně technické a organizační podmínky pro plnění úkolů podnikové veterinární služby, zejména náležitě vybavit její pracoviště a zřídit oddělené prostory pro vhodné a bezpečné uskladnění léčiv, veterinárních přípravků a potřeb,

b) řádně skladovat, účelně a hospodárně využívat léčiva, veterinární přípravky a potřeby,

c) pečovat v dohodě s okresní veterinární správou o další vzdělávání veterinárních lékařů a veterinárních techniků podnikové veterinární služby v rozsahu a za podmínek určených pro veterinární pracovníky orgánů veterinární správy.

(2) Plánovanou potřebu léčiv, veterinárních přípravků, nástrojů, pomůcek a potřeb a způsob jejich zabezpečení dohodne organizace s okresní veterinární správou.

(3) Organizace vede podle pokynů okresní veterinární správy evidenci o vykonaných veterinárních úkonech, o výskytu nákaz a jiných hromadných onemocnění, genetických onemocnění a vad zvířat a o spotřebě léčiv, veterinárních přípravků a potřeb.

(4) Organizace hodnotí pravidelně plnění úkolů veterinární péče a přijímá opatření k odstranění nedostatků na tomto úseku.

§ 7

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1988.

Ministr:

Ing. **Vaněk** CSc. v. r.

114

VYHLÁŠKA

ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky

ze dne 23. prosince 1987,

kterou se upravuje poskytování podpor a náhrad při zdolávání nákaz a jiných hromadných onemocnění zvířat a určují bezplatné odborné veterinární činnosti

Ministerstvo zemědělství a výživy České socialistické republiky v dohodě s federálním ministerstvem zemědělství a výživy podle § 32 odst. 3 zákona č. 87/1987 Sb., o veterinární péči, a § 2 odst. 2, § 8 odst. 2 zákona ČNR č. 108/1987 Sb., o působnosti orgánů veterinární péče České socialistické republiky, stanoví:

ČÁST I

PODPORY A NÁHRADY

§ 1

Poskytování podpory

K úhradě nebo zmírnění škod, popřípadě nákladů vzniklých provedením ochranných a zdolávacích opatření proti nákazám a jiným hromadným onemocněním zvířat,[1]) jakož i škod vzniklých uhynutím zvířat v důsledku nákazy nebo jiného hromadného onemocnění zvířat, může být chovatelům poskytnuta podpora, a to

a) socialistickým zemědělským organizacím a občanům chovajícím skot, prasata, ovce, kozy, hrabavou a vodní drůbež, lichokopytníky, králíky, holuby, kožešinová zvířata, ryby a včely,
b) organizacím lesního hospodářství chovajícím koně,
c) uživatelům honiteb chovajícím zvěř v odchovných zařízeních,
d) v odůvodněných případech také chovateli jiného zvířete, jde-li o zvíře se zvláštním výcvikem nebo jinak chovatelsky cenné a bylo-li v rámci ochranných a zdolávacích opatření proti nákazám a jiným hromadným onemocněním zvířat nařízeno jeho utracení.

§ 2

Výše a použití podpory

(1) Podpora může být poskytnuta až do výše skutečné škody nebo vynaložených nákladů.

(2) Při zjišťování skutečné škody se vychází z nákupních cen zvířat, a není-li nákupní cena stanovena podle cenového předpisu, z cen zvířat určených odhadem; odečítá se, co bylo chovateli poskytnuto za nutně poražené zvíře a z důvodu pojištění, popřípadě i co stát jinak poskytl chovateli k témuž účelu.

§ 3

Okolnosti vylučující poskytnutí podpory

Podpora se neposkytuje, jestliže chovatel porušil důležitou povinnost uloženou mu právními předpisy o veterinární péči k předcházení vzniku, k zamezení šíření a k zdolávání nákaz a jiných hromadných onemocnění zvířat, zejména

a) neprovedl nebo neumožnil provedení plánovaných nebo nařízených veterinárních preventivních, profylaktických a diagnostických úkonů,
b) neprovedl, neumožnil provedení nebo nedodržel stanovená ochranná a zdolávací opatření.

§ 4

Poskytování náhrady

(1) Osoby zdržující se v obci, popřípadě v objektech, v nichž byla podle právních předpisů o veterinární péči nařízena uzávěra, pro kterou nemohly dočasně vykonávat pracovní činnost vyplývající z jejich pracovního poměru nebo členství v družstvu, popřípadě jinou pracovní činnost anebo ji mohly vykonávat jen v omezeném rozsahu, mají právo na náhradu ušlého výdělku, pokud jim tato náhrada nepřísluší od organizace, k níž jsou v pracovním nebo členském poměru.

(2) Osobám, které byly nuceny zdržovat se z důvodu uvedeného v odstavci 1 mimo svá bydliště, náleží náhrada zvýšených nákladů na přechodné ubytování a stravování.

(3) Náhrada podle odstavce 2 se poskytuje obdobně jako při pracovní cestě nebo přeložení na pracoviště mimo obec pravidelného bydliště na dobu určitou podle předpisů o cestovních náhradách.[2])

[1]) § 23 zákona č. 87/1987 Sb., o veterinární péči.
[2]) Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 33/1984 Sb., o cestovních náhradách.

§ 5

Řízení o poskytnutí podpory nebo náhrady

(1) Žádost o poskytnutí podpory nebo náhrady se předkládá nejpozději do tří měsíců ode dne prohlášení nákazy nebo jiného hromadného onemocnění zvířat za zdolané, popřípadě ode dne vyloučení podezření z nich. Podává se okresnímu národnímu výboru, v jehož obvodu byla ochranná o zdolávací opatření proti nákazám a jiným hromadným onemocněním zvířat nařízena, popřípadě v jehož obvodu došlo k události, kterou se žádost odůvodňuje.

(2) Před rozhodnutím o žádosti podle odstavce 1 si vyžádá okresní národní výbor

a) vyjádření příslušného místního (městského) národního výboru,

b) stanovisko příslušné okresní (městské) veterinární správy, a jde-li o žádost socialistické zemědělské organizace nebo organizace lesního hospodářství, také jejího nadřízeného orgánu.

(3) V rozhodnutí o poskytnutí podpory socialistické zemědělské organizaci nebo organizaci lesního hospodářství lze zároveň určit účel podpory a lhůtu, v níž má být tohoto účelu dosaženo.

ČÁST II

BEZPLATNÉ ODBORNÉ VETERINÁRNÍ ČINNOSTI

§ 6

Odborné veterinární činnosti se provádějí bezplatně, jde-li o

a) úkony v rámci veterinárního dozoru podle zákona o veterinární péči (včetně prohlídky jatečných zvířat a masa a veterinárního vyšetření ostatních živočišných produktů);

b) orgány veterinární správy plánovaná hromadná vyšetření a nařízená očkování zvířat (včetně použitých vakcin, sér a jiných biopreparátů) proti velmi nebezpečným a nebezpečným nákazám zvířat;

c) vyšetřování zvířat při podezření

1. z nákazy zvířat a odborné veterinární úkony ke zdolávání této nákazy,
2. z jiného hromadného onemocnění zvířat;

d) orgány veterinární správy plánované preventivní prohlídky zdravotního stavu hospodářských zvířat a diagnostické úkony s nimi spojené;

e) vyšetřování a léčení

1. zvířat rozpočtových organizací, školních statků vysokých škol a ve školních veterinárních obvodech určených Státní veterinární správou České socialistické republiky pro výuku a další vzdělávání veterinárních pracovníků,
2. zvířat zoologických zahrad a zookoutků,
3. slepeckých psů.

ČÁST III

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 7

Okresní veterinární správa v Liberci vykonává svou působnost též na území okresu Jablonec nad Nisou.

§ 8

Při posuzování žádosti o poskytnutí podpory nebo náhrady podané před účinností této vyhlášky se postupuje podle této vyhlášky.

§ 9

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1988.

Ministr:

Ing. **Vaněk** CSc. v. r.

115

VYHLÁŠKA

Ministerstva poľnohospodárstva a výživy Slovenskej socialistickej republiky

z 22. decembra 1987

o podnikovej veterinárnej službe

Ministerstvo poľnohospodárstva a výživy Slovenskej socialistickej republiky po dohode s Federálnym ministerstvom poľnohospodárstva a výživy podľa § 3 ods. 4 zákona č. 87/1987 Zb. o veterinárnej starostlivosti ustanovuje:

§ 1

(1) Podnikovú veterinárnu službu možno zaviesť v organizácii, v ktorej sú vytvorené predpoklady na

a) výkon všetkých odborných veterinárnych činností v rozsahu a za podmienok podľa tejto vyhlášky,

b) účelnejší a hospodárnejší výkon týchto činností vlastnými pracovníkmi organizácie, najmä vzhľadom na dosiahnutý stupeň koncentrácie a špecializácie živočíšnej výroby, na jej rozsah a organizačné usporiadanie.

(2) Organizácia môže zaviesť podnikovú veterinárnu službu len na základe zmluvy s okresnou alebo mestskou veterinárnou správou (ďalej len „okresná veterinárna správa") o zavedení tejto služby a o vzájomnej spolupráci.

§ 2

(1) Zmluva podľa § 1 ods. 2 musí obsahovať

a) určenie dňa začiatku výkonu odborných veterinárnych činností organizáciou,

b) pravidlá vzájomných vzťahov spojených

1. s úlohami, ktorých plnenie predpokladá súčinnosť podnikovej veterinárnej služby s veterinárnymi lekármi okresnej veterinárnej správy — špecialistami a so špecializovanými organizáciami štátnej veterinárnej služby,
2. s odbornou praxou, výchovou a ďalším vzdelávaním veterinárnych lekárov a veterinárnych technikov podnikovej veterinárnej služby,
3. s odbornou veterinárnou činnosťou štátnej veterinárnej služby pre organizáciu, so zásobovaním organizácie liečivami, veterinárnymi prípravkami a potrebami a s prípadným zastupovaním veterinárnych lekárov a veterinárnych technikov podnikovej veterinárnej služby veterinárnymi pracovníkmi okresnej veterinárnej správy,

c) spôsob a podmienky jej zániku.

(2) Na účinnosť zmluvy podľa § 1 ods. 2 treba jej schválenie nadriadenými orgánmi jej účastníkov.

(3) Pri nariadení mimoriadnych veterinárnych opatrení[1]) je organizácia povinná na požiadanie okresnej veterinárnej správy uvoľniť veterinárnych lekárov a veterinárnych technikov podnikovej veterinárnej služby na plnenie úloh okresnej veterinárnej správy spojených so zdolávaním nákazy alebo iného hromadného ochorenia zvierat, a to na čas nevyhnutnej potreby.

§ 3

(1) Podniková veterinárna služba zahŕňa

a) na úseku veterinárnej prevencie, zoohygieny a výživy zvierat

1. vykonávanie kontroly zdravia zvierat v spolupráci s okresnou veterinárnou správou,
2. vykonávanie veterinárnych profylaktických a diagnostických úkonov spojených s prevenciou nákaz a iných hromadných ochorení zvierat podľa plánu a pokynov okresnej veterinárnej správy, pokiaľ nevyhradí Štátna veterinárna správa Slovenskej socialistickej republiky z nákazových alebo iných vážnych dôvodov vykonávanie týchto úkonov orgánom veterinárnej správy,
3. určovanie veterinárnych podmienok na premiestňovanie zvierat medzi objektmi organizácie, ak nejde o premiestnenie, ku ktorému sa vyžaduje veterinárne osvedčenie,[2])
4. odber vzoriek a zabezpečovanie ich veterinárneho vyšetrenia,

[1]) § 23 zákona č. 87/1987 Zb. o veterinárnej starostlivosti.
[2]) § 7 ods. 1, § 8 ods. 3 zákona č. 87/1987 Zb.

5. zaraďovanie schválených medikovaných krmných prípravkov a iných prísad obsahujúcich biologicky aktívne látky do výživy zvierat; zaraďovanie prípravkov a prísad zanechávajúcich v živočíšnych produktoch reziduá nepriaznivo ovplyvňujúce ich zdravotnú nezávadnosť je však možné len so súhlasom okresnej veterinárnej správy;

b) na úseku plemenitby a reprodukcie zvierat

1. vykonávanie odborných veterinárnych úkonov pri pôrodoch a sledovanie zdravotného stavu plemenníc po pôrode,
2. liečenie zvierat s poruchami plodnosti, sledovanie výkonu inseminácie a jej výsledkov, prípadne, v zdravotne odôvodnených prípadoch, vykonávanie inseminácie,
3. vykonávanie odborných veterinárnych úkonov spojených s riadením reprodukcie, prípadne s uplatňovaním biotechnických metód reprodukcie (najmä s prípravou darkýň a príjemkýň a s prenosom zygót) a kontroly dedičnosti zdravia plemenníkov a plemenníc, a to v spolupráci s okresnou veterinárnou správou;

c) na úseku veterinárnej liečebnej činnosti

1. vykonávanie veterinárnych liečebných úkonov,
2. rozhodovanie o ďalšom využití zvierat po skončení liečenia, o vyraďovaní neštandardných zvierat a v prípade nebezpečenstva z omeškania o nutnom zabití chorých zvierat,
3. vykonávanie jednoduchých chirurgických úkonov na zdravých zvieratách.

(2) Liečivá zanechávajúce v živočíšnych produktoch reziduá nepriaznivo ovplyvňujúce ich zdravotnú nezávadnosť možno v podnikovej veterinárnej službe používať len so súhlasom okresnej veterinárnej správy.

§ 4

(1) Pri plnení povinností organizácie uložených jej právnymi predpismi o veterinárnej starostlivosti podniková veterinárna služba

a) sleduje dodržiavanie požiadaviek veterinárnej starostlivosti v chove zvierat, predovšetkým na jeho ochranu pred nákazami a inými hromadnými ochoreniami zvierat, na životné prostredie a ošetrovanie zvierat,

b) uplatňuje veterinárne zdravotné a dietetické hľadiská na výrobu, zber, konzervovanie, skladovanie a využitie krmív,

c) sleduje dodržiavanie

1. požiadaviek veterinárnej starostlivosti pri výrobe, spracúvaní, ošetrovaní, skladovaní a preprave živočíšnych produktov,
2. zásad hygieny ošetrovania mliečnych žliaz dojníc a starostlivosti o dojacie zariadenia, zásad hygienickej prebierky mlieka a prípravy a odberu vzoriek na jeho hodnotenie, vyraďuje mlieko nezodpovedajúce požiadavkám zdravotnej nezávadnosti z použitia na trhové účely a spracúva v spolupráci s okresnou veterinárnou správou súbor opatrení organizácie na zlepšovanie hygieny prvovýroby a akosti mlieka.

(2) Pri vzniku podozrenia z nákazy alebo iného hromadného ochorenia zvierat podniková veterinárna služba až do príchodu veterinárneho lekára okresnej veterinárnej správy riadi plnenie povinností organizácie podľa právnych predpisov o veterinárnej starostlivosti, prípadne podľa pohotovostného plánu ochranných a zdolávacích opatrení pre prípad výskytu veľmi nebezpečných nákaz zvierat.[3])

(3) Podniková veterinárna služba podľa pokynov okresnej veterinárnej správy organizuje plnenie povinností organizácie vyplývajúcich z nariadených mimoriadnych veterinárnych opatrení.[1])

§ 5

(1) Pri plnení úloh podnikovej veterinárnej služby sa organizácia riadi odbornými predpismi a postupmi vzťahujúcimi sa na činnosť orgánov veterinárnej správy a špecializovaných organizácií štátnej veterinárnej služby.

(2) Odborné veterinárne činnosti pri plnení úloh uvedených v odseku 1 môžu vykonávať len pracovníci organizácie, ktorí sú na výkon týchto činností odborne spôsobilí[4]) (veterinárni lekári a veterinárni technici) a absolvovali odbornú prax organizovanú po dohode s okresnou veterinárnou správou. Veterinárni technici plnia svoje úlohy pod odborným vedením veterinárnych lekárov podnikovej veterinárnej služby.

(3) Veterinárni lekári podnikovej veterinárnej služby sú oprávnení vystavovať predpisy na liečivá používané vo veterinárnej starostlivosti. Ak však ide o liečivá, ktoré zostávajú v okresnej alebo krajskej rezerve, možno ich vydať na predpisy veterinárnych lekárov podnikovej veterinárnej služby len so súhlasom okresnej veterinárnej správy.

§ 6

(1) Organizácia je povinná

a) trvalo vytvárať materiálno-technické a organizačné podmienky na plnenie úloh podnikovej veterinárnej služby, najmä náležite vybaviť jej pracovisko a zriadiť oddelené priestory na

[3]) § 33 ods. 1 písm. a) zákona č. 87/1987 Zb.
[4]) § 25 ods. 1 zákona č. 87/1987 Zb.

vhodné a bezpečné uskladnenie liečiv, veterinárnych prípravkov a potrieb,

b) správne skladovať, účelne a hospodárne využívať liečivá, veterinárne prípravky a potreby,

c) po dohode s okresnou veterinárnou správou starať sa o ďalšie vzdelávanie veterinárnych lekárov a veterinárnych technikov podnikovej veterinárnej služby v rozsahu a za podmienok určených pre veterinárnych pracovníkov orgánov veterinárnej správy.

(2) Plánovanú potrebu liečiv, veterinárnych prípravkov, nástrojov, pomôcok a potrieb a spôsob ich zabezpečovania dohodne organizácia s okresnou veterinárnou správou.

(3) Organizácia podľa pokynov okresnej veterinárnej správy vedie evidenciu o vykonaných veterinárnych úkonoch, o výskyte nákaz a iných hromadných ochorení zvierat, genetických ochorení a vád zvierat a o spotrebe liečiv, veterinárnych prípravkov a potrieb.

(4) Organizácia pravidelne hodnotí plnenie úloh veterinárnej starostlivosti a prijíma opatrenia na odstránenie nedostatkov na tomto úseku.

§ 7

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. januárom 1988.

Minister:

J. Varga v. r.

116

VYHLÁŠKA

Ministerstva poľnohospodárstva a výživy Slovenskej socialistickej republiky

z 22. decembra 1987,

ktorou sa upravuje poskytovanie podpôr a náhrad pri zdolávaní nákaz a iných hromadných ochorení zvierat a určujú bezplatné odborné veterinárne činnosti

Ministerstvo poľnohospodárstva a výživy Slovenskej socialistickej republiky podľa § 32 ods. 3 zákona č. 87/1987 Zb. o veterinárnej starostlivosti po dohode s Federálnym ministerstvom poľnohospodárstva a výživy a podľa § 2 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 110/1987 Zb. o pôsobnosti orgánov veterinárnej starostlivosti Slovenskej socialistickej republiky ustanovuje:

PRVÁ ČASŤ

PODPORY A NÁHRADY

§ 1

Poskytovanie podpory

Na úhradu alebo zmiernenie škôd, prípadne nákladov vzniknutých vykonaním ochranných a zdolávacích opatrení proti nákazám a iným hromadným ochoreniam zvierat,[1]) ako aj škôd vzniknutých uhynutím zvierat v dôsledku nákazy alebo iného hromadného ochorenia zvierat, možno chovateľom poskytnúť podporu, a to

a) socialistickým poľnohospodárskym organizáciám a občanom, ktorí chovajú hovädzí dobytok, ošípané, ovce, kozy, hrabavú a vodnú hydinu, nepárnokopytníky, králiky, holuby, kožušinové zvieratá, včely a ryby,

b) organizáciám lesného hospodárstva, ktoré chovajú kone,

c) užívateľom poľovných revírov, ktorí chovajú zver v odchovných zariadeniach,

d) v odôvodnených prípadoch tiež chovateľovi iného zvieraťa, ak ide o zviera s osobitným výcvikom alebo inak chovateľsky cenné a ak v rámci ochranných a zdolávacích opatrení proti nákazám a iným hromadným ochoreniam zvierat bolo nariadené jeho zmárnenie.

§ 2

Výška a použitie podpory

(1) Podporu možno poskytnúť až do výšky skutočnej škody alebo vynaložených nákladov.

(2) Pri zisťovaní skutočnej škody sa vychádza z nákupných cien zvierat, a ak nie je nákupná cena určená podľa cenového predpisu, tak z cien zvierat určených odhadom; odpočítava sa to, čo bolo chovateľovi poskytnuté za nutne zabité zviera a z dôvodu poistenia, prípadne i to, čo bolo chovateľovi inak poskytnuté štátom na ten istý účel.

§ 3

Okolnosti vylučujúce poskytnutie podpory

Podpora sa neposkytne, ak chovateľ porušil dôležitú povinnosť, ktorú mu ukladajú právne predpisy o veterinárnej starostlivosti na predchádzanie vzniku, zamedzenie šírenia a zdolávanie nákaz a iných hromadných ochorení zvierat, najmä ak

a) nevykonal alebo neumožnil vykonanie plánovaných alebo nariadených veterinárnych preventívnych, profylaktických a diagnostických úkonov,

b) nevykonal, neumožnil vykonanie alebo nedodržal nariadené ochranné a zdolávacie opatrenia.

§ 4

Poskytovanie náhrady

(1) Osoby zdržujúce sa v obci, prípadne v objektoch, v ktorých bola podľa právnych predpisov o veterinárnej starostlivosti nariadená uzávera, a ktoré pre to nemohli dočasne vykonávať pracovnú činnosť vyplývajúcu z ich pracovného pomeru alebo členstva v družstve, prípadne inú pracovnú činnosť alebo ju mohli vykonávať iba v obmedzenom rozsahu, majú právo na náhradu ušlého zárobku, ak im táto náhrada nepatrí od organizácie, ku ktorej sú v pracovnom alebo členskom pomere.

(2) Osobám, ktoré boli nútené zdržovať sa mimo svojho bydliska z dôvodu uvedeného v odseku 1, patrí náhrada zvýšených nákladov na prechodné ubytovanie a stravovanie.

[1]) § 23 zákona č. 87/1987 Zb. o veterinárnej starostlivosti.

(3) Náhrada podľa odseku 2 sa poskytuje obdobne ako pri pracovnej ceste alebo preložení na pracovisko mimo obce pravidelného bydliska na určitý čas podľa predpisov o cestovných náhradách.[2])

§ 5

Konanie o poskytnutí podpory alebo náhrady

(1) Žiadosť o poskytnutie podpory alebo náhrady sa predkladá najneskôr do troch mesiacov odo dňa vyhlásenia nákazy alebo iného hromadného ochorenia zvierat za zdolané, prípadne odo dňa vylúčenia podozrenia z nich. Podáva sa okresnému národnému výboru, v obvode ktorého boli ochranné a zdolávacie opatrenia proti nákazám a iným hromadným ochoreniam zvierat nariadené, prípadne v obvode ktorého došlo k udalosti, ktorou sa žiadosť odôvodňuje.

(2) Pred rozhodnutím o žiadosti podľa odseku 1 si okresný národný výbor vyžiada

a) vyjadrenie príslušného miestneho (mestského) národného výboru,

b) stanovisko príslušnej okresnej (mestskej) veterinárnej správy, a ak ide o žiadosť socialistickej poľnohospodárskej organizácie alebo organizácie lesného hospodárstva, tiež jej nadriadeného orgánu.

(3) V rozhodnutí o poskytnutí podpory socialistickej poľnohospodárskej organizácii alebo organizácii lesného hospodárstva možno zároveň určiť účel podpory a lehotu, v ktorej sa má tento účel dosiahnuť.

DRUHÁ ČASŤ

BEZPLATNÉ ODBORNÉ VETERINÁRNE ČINNOSTI

§ 6

Odborné veterinárne činnosti sa vykonávajú bezplatne, ak ide o

a) úkony v rámci veterinárneho dozoru podľa zákona o veterinárnej starostlivosti vrátane prehliadky jatočných zvierat a mäsa a veterinárneho vyšetrenia ostatných živočíšnych produktov,

b) orgánmi veterinárnej správy plánované hromadné vyšetrenia a nariadené očkovania zvierat vrátane použitých vakcín, sér a iných biopreparátov proti veľmi nebezpečným a nebezpečným nákazám zvierat,

c) vyšetrovanie zvierat pri podozrení

1. z nákazy zvierat a odborné veterinárne úkony na zdolanie tejto nákazy,
2. z iného hromadného ochorenia zvierat,

d) orgánmi veterinárnej správy plánované preventívne prehliadky zdravotného stavu hospodárskych zvierat a diagnostické úkony s nimi spojené,

e) vyšetrovanie a liečenie

1. zvierat rozpočtových organizácií, školských majetkov vysokých škôl a v školských veterinárnych obvodoch určených Štátnou veterinárnou správou Slovenskej socialistickej republiky na výuku a ďalšie vzdelávanie veterinárnych pracovníkov,
2. zvierat zoologických záhrad a zookútikov,
3. slepeckých psov.

TRETIA ČASŤ

PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 7

Pri posudzovaní žiadosti o poskytnutie podpory alebo náhrady podanej pred účinnosťou tejto vyhlášky sa postupuje podľa tejto vyhlášky.

§ 8

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. januárom 1988.

Minister:

J. **Varga** v. r.

[2]) Vyhláška Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí č. 33/1984 Zb. o cestovných náhradách.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo dopravy

vydalo v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady (orgány) podle § 67 odst. 1 zákona č. 47/1956 Sb., o civilním letectví (letecký zákon), ve znění vyhlášeném pod č. 127/1976 Sb.

1. **výnos** ze dne 13. října 1987 čj. 15 083/1987-20, **kterým se mění a doplňuje výnos o předpisu L 11 — předpis o letových provozních službách** ze dne 30. března 1984 čj. 9 152/84-20;
2. **výnos** ze dne 13. října 1987 čj. 15 084/1987-20, **kterým se mění a doplňuje předpis L 2 — pravidla létání** ze dne 14. června 1968 čj. 16 457/68-20, ve znění výnosu ze dne 19. března 1986 čj. 21 684/85-20;
3. **výnos** ze dne 13. října 1987 čj. 15 085/1987-20, **kterým se mění a doplňuje výnos o předpisu L 4444 — postupy pro letové provozní služby** ze dne 23. října 1985 čj. 14 260/1985-20.

Uvedené výnosy nabývají účinnosti dnem 1. února 1988 a lze do nich nahlédnout na federálním ministerstvu dopravy (odbor civilního letectví) a u Státní letecké inspekce v Praze.

Distribucí předpisů je pověřeno Řízení letového provozu, letecká informační služba — letiště Praha — Ruzyně, PSČ 160 08.

Federální ministerstvo dopravy

vydalo v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady (orgány) podle § 67 odst. 1 zákona č. 47/1956 Sb., o civilním letectví (letecký zákon), ve znění vyhlášeném pod č. 127/1976 Sb.

1. **výnos** ze dne 27. října 1987 čj. 9 512/87-20, **kterým se mění a doplňuje výnos** ze dne 1. února 1982 čj. 24 726/81 **o předpisu L 14 — Letiště,** ve znění výnosu ze dne 13. prosince 1984 čj. 16 232/84.

   Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1988;
2. **výnos** ze dne 28. října 1987 čj. 15 807/87-20, **kterým se mění a doplňuje předpis L 1 — způsobilost leteckého personálu civilního letectví** ze dne 14. října 1976 čj. 21 765/76-20, ve znění výnosů ze dne 14. března 1980 čj. 6 635/80-20, ze dne 14. července 1983 čj. 13 099/83-20 a ze dne 12. září 1984 čj. 18 140/84-20.

   Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1988;
3. **výnos** ze dne 28. října 1987 čj. 17 960/87-20, **kterým se vydává předpis o civilní letecké telekomunikační službě — svazek II — spojovací postupy L 10/II.**

   Zrušuje se předpis federálního ministerstva dopravy ze dne 9. července 1973 čj. 17 036/73 o civilní letecké telekomunikační službě — svazek II — spojovací postupy L 10/II (reg. v částce 35/1973 Sb.).

   Výnos nabývá účinnosti dnem 15. listopadu 1987.

Do výnosů lze nahlédnout na federálním ministerstvu dopravy (odbor civilního letectví) a u Státní letecké inspekce v Praze.

Distribucí předpisů je pověřeno Řízení letového provozu, letecká informační služba — letiště Praha — Ruzyně, PSČ 160 08.

Vydavatel: Federální statistický úřad, Praha — **Redakce:** Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 36 86 — **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p. (SEVT), Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41—9 — Vychází podle potřeby — **Roční předplatné činí 68,— Kčs,** vybírá se v 1. čtvrtletí a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku. **Účet pro předplatné:** SBČS Praha 1, účet č. 19—706—11 — Požadavky na předplatné, na zrušení odběru a na změnu počtu odebíraných výtisků lze pro nadcházející ročník uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí od následujícího čtvrtletí — **Distribuce předplatitelům:** SEVT, n. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41—9; **jednotlivé částky** lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Svatoslavova 7, 140 83 Praha 4 - Nusle, telefon 43 36 15; **za hotové** v prodejnách SEVT, Praha 2, Bruselská 2, telefon 25 84 93 — Brno, Česká 14, telefon 265 72 — Karlovy Vary, Engelsova 53, telefon 268 95 — Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313 348 BE 55 — Tisknou: Tiskařské závody, n. p., závod 2, Karmelitská 6, Praha 1 - Malá Strana — Dohlédací pošta Praha 07